

Sygn. akt XXVII Cz 2256/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Maja Smoderek

Sędziowie: SO Joanna Staszewska

SR (del.) Miłosz Konieczny

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużniczki (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. o obniżenie opłaty egzekucyjnej w sprawie o sygn. akt Km (...) prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie B. M.

z udziałem wierzyciela (...) AG z siedzibą W.

na skutek zażalenia Komornika

na pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

z dnia 12 maja 2017 r., sygn. akt VI Co 997/17

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadać mu treść:

„I. na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. zmienić postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie B. M. z dnia 27 lutego 2017 r., sygn. akt Km (...), w ten sposób, że kwotę „100 458,11 zł” zastąpić kwotą „40.472,1 zł” w miejsce „(15 %)” wpisać prawidłowo „(8%)”, wyeliminować słowa „podatek VAT 780 zł” i w to miejsce wpisać „opłata stosunkowa (5%) 40.472,1 zł” oraz kwotę „113 566,58 zł” zastąpić kwotą „93 272,67 zł”;

II. oddalić wniosek o obniżenie opłaty stosunkowej.”

SSR (del.) Miłosz Konieczny SSO Maja Smoderek SSO Joanna Staszewska

Sygn. akt XXVII Cz 2256/17

UZASADNIENIE

Zażalenie skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia. Niemniej jednak z innych względów niż wskazane w jego uzasadnieniu.

Na wstępie stwierdzić należy, że nieprawidłowo wskazał Sąd Rejonowy, że Sąd ten nie był uprawniony do zweryfikowania zgodności poprawności wyliczenia opłaty egzekucyjnej, a jego rozstrzygnięcie ograniczało się wyłącznie do zakresu wniosku o obniżenie opłaty egzekucyjnej. Wskazać należy bowiem, że wniosek o obniżenie opłaty stosunkowej przysługuje od prawidłowo ustalonej opłaty. Nie sposób natomiast ocenić zasadność wniosku od opłaty ustalonej nieprawidłowo.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 19 kwietnia 2007 r., III CZP 16/07, OSNC 2008, nr 6, poz. 58, zawsze podlegają nadzorowi orzeczenia komornika, których przedmiotem jest ustalenie opłaty egzekucyjnej. Sąd Najwyższy wskazał, że sprawowana przez sąd na podstawie przepisu art. 759 § 2 k.p.c. kontrola legalności działania komornika jest w tym wypadku szczególnie uzasadniona, gdyż wydane przez niego postanowienie o ustaleniu opłaty egzekucyjnej określa wysokość należnego mu wynagrodzenia za dokonane czynności egzekucyjne. Już więc z tej przyczyny nie należy pozostawiać tego rozstrzygnięcia tylko kontroli stron postępowania egzekucyjnego w drodze skargi na czynność komornika, lecz poddać je także nadzorowi judykacyjnemu, sprawowanemu przez sąd z urzędu na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. Nie można tolerować sytuacji, w której komornik dokonuje błędnej wykładni przepisów o kosztach na swoją korzyść i ze szkodą dla stron. W tym przedmiocie należy zdecydowanie dać prymat zasadzie legalności działania komornika.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. powinien był ocenić prawidłowość naliczonej opłaty i ewentualnie skorygować błąd komornika w postaci nieprawidłowego naliczenia opłaty egzekucyjnej.

W związku z czym Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie w tym zakresie.

Zgodnie z art. 49 ust. 1 zdanie drugie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji – w przypadku wyegzekwowania świadczenia w skutek skierowania egzekucji do wierzytelności z rachunku bankowego komornik pobiera opłatę od dłużnika w wysokości 8 % wartości wyegzekwowanego świadczenia.

Jak wynika z akt komorniczych świadczenie wyegzekwowane zostało z wierzytelności z rachunku bankowego oraz z przysługujących dłużnikowi wierzytelności od Urzędu Skarbowego, dlatego też komornik na podstawie ww. przepisu powinien był pobrać opłatę od dłużnika w wysokości 8 % wartości wyegzekwowanego świadczenia. Jednakże zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji - komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 8% wartości wyegzekwowanego świadczenia, jednak nie niższej niż 1/20 i **nie wyższej niż** dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Jak wskazał Sąd Rejonowy wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w 2016 r. (komunikat na dzień 9 lutego 2017 r.) wynosiła 4047,21 zł. Zatem dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego wynosi kwotę **40 472,1 zł.**

Odnośnie natomiast kwoty pozostałej do wyegzekwowania, to także art. 49 ww. ustawy stanowi, że w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela oraz na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego komornik pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/20 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Zatem także z tego tytułu wysokość opłaty egzekucyjnej powinna być ustalona maksymalnie w wysokości **40 472,1 zł.**

Zatem prawidłowo ustalona opłata egzekucyjna łącznie wynosić powinna **80.944,20 zł**

Nadto odnośnie naliczenia podatku VAT, to Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 lipca 2016 r. przesądził już, że komornik sądowy, określając wysokość kosztów postępowania egzekucyjnego, nie może podwyższyć opłaty egzekucyjnej, ustalonej na podstawie art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 790 ze zm.), o stawkę podatku od towarów i usług (sygn. akt III CZP 34/16).

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu Okręgowego, należało usunąć uchybienie komornika w postaci nieprawidłowego naliczenia opłaty egzekucyjnej oraz podatku VAT, w oparciu o art. 759 § 2 k.p.c.

Natomiast odnosząc się do zasadności wniosku o obniżenie opłaty stosunkowej, wskazać należy, że wniosek ten przysługuje od prawidłowo ustalonej opłaty.

W ocenie Sądu Okręgowego, w realiach niniejszej sprawy wnioski o obniżenie opłaty egzekucyjnej nie zasługiwały na uwzględnienie, bowiem nie sposób stwierdzić istnienia przesłanek określonych w art. 49 ust. 10 u.o.k.s.e.

Prawidłowo określona wysokość opłaty stosunkowej jest adekwatna do nakładu pracy komornika, wobec czego Sąd Okręgowy nie widząc podstaw do uwzględnienia tego wniosku zmienił zaskarżone postanowienie, uwzględniając tym samym zażalenie komornika w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy, na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 759 § 2 k.p.c., w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

SSR (del.) Miłosz Konieczny SSO Maja Smoderek SSO Joanna Staszewska

Z. 1. a/a; 2. odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełn. oraz komornikowi.

SSO Joanna Staszewska